

“Vaig entrar a *El Periódico* l'any 1998. He treballat molt a Madrid, com a redactor en cap de política i, més endavant, com a cap de la delegació. Sí, conec la gent d'aquest diari.” El març del 2009, vostè havia acceptat la direcció adjunta del diari

El País

, responsable de l'edició de Catalunya i en menys d'un any deixa aquest càrrec i torna al seu antic diari. “Aquest va ser el moment més complicat”, ens diu. “Feia menys d'un any que havia acceptat la direcció adjunta d'

El País

. Era feina a Barcelona i molta feina a Madrid al costat del director. Era un mal trèngol haver de dir que marxava. He de dir que em van posar les coses fàcils. Ho van entendre. Així que quan vaig tornar a

El Periódico

havia tingut temps de pensar què volia. Vaig tenir temps de fer els deures.” El dimarts 16 de febrer va entrar a la redacció del diari al carrer de Consell de Cent de Barcelona, però aquesta vegada hi va entrar com a director.

Com recorda el seu primer dia com a director?

Vaig arribar al diari cap a les deu del matí. Vaig entrar al despatx del director sortint, en Rafael Nadal, i vaig baixar a saludar la redacció personalment. Després de l'acte institucional amb discursos dels directors, el que sortia i el que entrava, a dos quarts de dues, vàrem fer la reunió d'arrencada en què decidim la portada. Res d'especial.

Diu que va tenir temps de fer els deures. Quins deures portava fets?

Em refereixo a com volia que fos el diari i l'ambient de treball. Més que amb coses concretes, arribes amb uns principis. Per exemple, volia fomentar la deliberació informal. No tot s'ha de resoldre sempre amb reunions. D'altra banda, per a mi és important que la gent pugui dir què pensa. Necessites sentir veus discrepants. Fins i tot, vaig fer alguna proposta eixelebrada per veure què en deien, i van reaccionar.

La Defensora de la Igualtat va ser un dels deures que també portava? Com va sorgir la

proposta de la Defensora de la Igualtat?

Tu pots dir: "Vull que la visió de gènere estigui al codi genètic d'aquest diari", però –i ara parlaré en termes econòmics– has de fer arribar el missatge al mercat. Una de les primeres dades que vaig demanar en arribar aquí va ser que em diguessin com anem de lectors. Tenim un percentatge de lectores una mica inferior que altres diaris. En canvi, al metro, veus més dones llegint que homes. Així que em plantejo quin missatge podem llançar al mercat, i també a gent que treballa al diari.

En els darrers anys, altres diaris han creat defensors o defensores dels lectors. Vostè ha optat per una Defensora de la Igualtat.

La figura de la Defensora de la Igualtat no és equiparable a les figures de Defensors del Lector. La proposta que li vaig fer a l'Eva Peruga té un vessant. D'una banda, vetllar perquè hi hagi elements que no entraven en l'agenda del diari i que hi comencin a entrar. I d'altra banda, el fet de tenir una tribuna on captar la sensibilitat de les lectures i els lectors. Hi ha un món femení, actiu, independent, com el que representeu vosaltres, que jo vull escoltar. Necessitav algú que fés aquesta funció i és l'Eva qui la fa.

[Redacted text block]

elPeriodico.cat

Defensora de la igualtat

[Redacted text block]